

عنوان مقاله:

نقش نگرش سامانه ای در خوانش تمدنی قرآن و صورت بندی تمدن

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات قرآنی و فرهنگ اسلامی، دوره 6، شماره 2 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

نویسندگان:

زهرا محمودی - دانشجوی دکتری علوم قرآن و حدیث دانشکده الهیات دانشگاه قم ایران

حبیب اله بابائی - عضو هیئت علمی پژوهشگاه علوم و فرهنگ اسلامی - مرکز مطالعات اجتماعی تمدنی

محمدکاظم رحمن ستایش - دانشگاه قم

خلاصه مقاله:

قرآن در نگاه اندیشمندان بیش از آنکه متنی ناظر به عمل و کارآمد در عرصه تمدنی تلقی شود، متنی نظری و اعتقادی دیده شده است. این نگاه، مانع از پیوند میان قرآن و جهان امروز شده، آسیب هایی را در عرصه عمل همراه داشته است. خوانش قرآن با هدف تقویت این پیوند و عینیت بخشی به آموزه های آن در سطح کلان، نیازمند برخورداری از رویکرد تمدنی است. این پژوهش با هدف روشمندسازی این رویکرد، یکی از مهم ترین شاخص های آنرا، با عنوان "سامان مندی" یا "نگرش سامانه ای" معرفی کرده، با تکیه بر نظرات اندیشمندان معاصر، تاثیر این نگرش را در تحقق آموزه های قرآن و صورت بندی تمدن اسلامی نشان می دهد. سازواری درونی و بیرونی دو بعد اصلی این نگرش را شکل می دهد که سازواری بیرونی خود مستلزم تعامل قرآن با خارج از خود در سه سطح بینامتنی، بینامکتبی و فرامتنی است. خوانش قرآن با این نگرش، قرآن را به کنشگری در عرصه عمل نزدیک کرده، تمدنی سازوار و یکپارچه را مبتنی بر مصدری سازوار و هماهنگ شکل می دهد.

کلمات کلیدی:

تمدن، نگرش سیستمی، گرایش تمدنی، سازواری قرآن، تعامل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1533059>

